

Scénář k rozhlasové reportáži

doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D.

autoři: Viktor Kryl, Michael Korec, Michal Kalvach, Richard Ryšavý

pedagogický dozor: Mgr. Vladimíra Račlová

Jsmo žáci ZŠ Heyrovského a rádi bychom vás seznámili díky projektu Příběhy našich sousedů s panem docentem Rudolfem Smahelem. Rudolf Smahel se narodil 11. května 1950 v Olomouci jako druhorozené dítě. Již od dětství byl silně ovlivňován vírou v Boha a i když mu život nepřichystal vždy jednoduché chvíle, nikdy se jí nevzdal.

„kolikrát se nám někteří starší kluci posmívali, také se třeba stávalo, že když jsme chodily z výuky náboženství, byla tam parta kluků a říkala, tak my je tady dobijem.“

Po vystudování současného Hejčínského gymnázia odešel do Prahy studovat zahraniční obchod. Tam se potkal s Janem Palachem a to ho navždy ovlivnilo.

„byl to vzácný mladý muž, bylo vidět, jak hluboce přemýšlí a jak ho trápí ta nesvoboda, jak tam stojí ty tanky a že je to jako válečný stav. byl na brigádách, na dvou v SSSR a viděl, jak se lidé tam bojí, jaká je tam bída, bojí se, aby je nezatkla policie, nebo ta milicia, protože pro mnoho lidí to znamenalo ohrožení života.“

O Vánocích 1968 se dva přátelé naposled rozloučili

„tak jsem mu popřál šťastný Nový rok, krásné Vánoce,„ najednou jsem jel v tramvaji 16. ledna odpoledne a slyšel jsem, - upálil se na Václavském náměstí jeden student vysokoškolák - teď jsem zaslechl jméno Jan Palach, se mnou to teda opravdu otrásl, tak jsem jel na to náměstí a lidé říkali... on žije, ale je hrozně popálený. On přinesl oběť nejvyšší a takto chce bojovat proti té totalitě.“

„Já jsem vlastně tehdy šel do kostela, tam jsem se modlil za svého kamaráda Jendu Palacha, aby se uzdravil“

Po této události se pan Smahel rozhodl studovat teologii, i když věděl, že nedostane státní povolení, protože stále spolupracoval s mládeží a tajně vydával náboženské knihy. Proto musel pracovat jako dělník a byl stále sledován státní policií.

„Já jsem byl jako kaplan v Uherském Brodě, přišli pánové v oblecích řekli mi, pane Smahel půjdete s námi na stanici VB. Začala u mě veliká kontrola – domácí prohlídka, tam nezůstalo nic na svém místě. Měl jsem tam některé samizdatové tisky, nebylo toho mnoho...“

I přesto, že si ve vězení nezažil fyzické týrání, byl podrobován psychické šikaně, jako například odpírání spánku. Z vězení byl propuštěn i díky pomoci lidí z celého světa, kteří psali dopisy nejen jemu, ale i prezidentovi.

Přes všechny tyto těžkosti se pan Smahel dál zapojoval do akcí s mládeží a rozhodl se dálkově studovat doktorské studium, i když věděl, že by šel opět do vězení.

Víra proplovává životem pana Smahela jako červená nit, o čemž svědčí i motto, kterým se řídil celý život.

*„Řeknu to nejprve řecky - *Panta ischio end to, end multite* - **VŠECHNO MOHU V TOM, MOHU V BOHU, KTERÝ MI STÁLE POMÁHÁ.**“*